

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.047 van 1 april 2004
in de zaak A.116.454/XIV-8448.**

In zake :

XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HINNEKENS,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Louis Pasteurlaan 24

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 25 februari 1969 en van Slowaakse nationaliteit, op 6 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 september 2001 tot weigering van verblijf, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 12 november 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 13 september 2001 en verklaart zich voor de derde maal vluchteling op 25 september 2001.

1.2. Op 27 september 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. Op 25 januari 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U bent een Slovaaks staatsburger, van Roma-origine. U woonde in Kosice. U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht wegens problemen veroorzaakt door uw afkomst.

In 1991 diende u in Duitsland een asielaanvraag in, die werd afgewezen. Vervolgens diende u rond juni 1993 in Nederland een asielaanvraag in. Nadat u daar in 1997 werd afgewezen, deed u op 17 oktober 1997 in België (een) aanvraag tot asiel. Op 10 december 1997 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf en vroeg ze de overname van uw dossier aan bij de Nederlandse staat. Nadat vervolgens uw asielaanvraag in Nederland werd afgewezen, diende u op 17 februari 1998 een tweede aanvraag in in België. Op 3 maart 1998 nam de Dienst Vreemdelingenzaken wederom een beslissing tot weigering van verblijf met overname van uw dossier door Nederland. Nadat daar een negatieve beslissing was genomen, werd u eind maart 1998 gerepatrieerd naar uw land van herkomst. Op 25 september 2001 diende u in België uw derde asielaanvraag in.

Eind maart 1998 werd u door de Nederlandse staat naar Slovakije gerepatrieerd. Bij uw aankomst in de luchthaven van Kosice wachtten politieagenten u op. Ze arresteerden u en sloten u drie dagen op in het politiekantoor van Kosice. Tijdens uw gevangenschap ondervroegen de agenten u over uw activiteiten in Nederland. Ook sloegen ze u. Op een ochtend lieten ze een gemuilkorfde hond los in uw cel, die u aanviel. U liep hierdoor verwondingen op die gehecht moesten worden. Na drie dagen brachten de agenten u naar een bos in de buurt van het dorp

waar uw moeder woonde. Uw vriend Emil vond u en bracht u naar uw moeder, waar ook uw vrouw en kinderen verbleven. U vernam dat uw vrouw bij de politie had geïnformeerd naar u, maar men had er gezegd niets over u te weten. Aanvankelijk wilde u met uw moeder een klacht indienen, maar omdat de advocaat die jullie contacteerden zei dat het zinloos was en ook uit angst voor de politie, besloot u dit niet te doen. Ongeveer een maand hierna kwamen andere politieagenten naar uw huis. Zonder u uit leggen waarom, eisten ze dat u uw internationaal paspoort aan hen gaf. In juni of juli 1998 vroeg u een nieuw paspoort aan en dankzij een kennis van uw vrouw die op de paspoortafdeling werkte, verkreeg u het. In augustus 1998 wilde u, samen met uw zoon Robert, een asielaanvraag indienen in Ierland, maar u werd dezelfde dag nog teruggestuurd naar Slovakije. In september 2000 ging u met uw dochter Nikola naar Helsinki om er asiel aan te vragen. Na twee weken stuurde men u terug naar Slovakije. In februari 2001 werd uw vrouw in Kosice geopereerd wegens een baarmoederontsteking. Nadat zij in België opnieuw pijn had gekregen en geopereerd werd, vernam u dat zij door de Slovaakse artsen gesteriliseerd was. Noch uw vrouw, noch u was hiervan door de dokters op de hoogte gebracht.

Wanneer u uit de bus stapte werd u regelmatig uitgescholden en geslagen. Ongeveer zes keer diende u een dokter te raadplegen. Ervan uitgaand dat men u zou uitlechten, hebt u nooit beroep gedaan op de politiediensten. Samen met uw vrouw bracht u op 9 augustus 2001 uw kinderen Kristina, Nikola en Robert naar school. Terwijl jullie op de bus wachtten, vielen ongeveer tien mannen jullie aan. Ze sloegen jullie met hun baseballknuppels, waardoor u flauwviel. In de ziekenwagen kwam u weer bij. Gedurende één week verbleven jullie allen in het ziekenhuis. U diende hierna tegen uw belagers geen klacht in. In restaurants werd u nooit binnengelaten omwille van uw Roma-origine. Vijf keer in de maand richtte u zich tot het arbeidsbureau, maar nooit leverde dat werk op. U werd wel uitgenodigd voor sollicitatiegesprekken, maar wanneer men zag dat u Roma was, weigerde men u de job. Een sociale uitkering, waarvoor u eens in de maand naar de sociale dienst ging, kreeg u niet omdat uw naam niet meer in het bestand voorkwam. Op 10 september 2001, rond 23 uur, gooiden onbekenden een brandende fles door een raam van uw huis. Op dat moment was u thuis met uw vrouw, vijf kinderen, ouders en vier broers. Niemand raakte gewond. Door dit voorval beangstigd, vluchtte u de dag nadien naar België. Op 13 september 2001 kwam u hier aan en op 25 september 2001 diende u een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw internationaal Slovaaks paspoort, identiteitskaart, huwelijksakte, rijbewijs, geboorteakte van uw dochter Sandra, medisch attest dd. 09/06/1998, medisch attest dd. 09/08/2001 en van drie ziekenhuisrekeningen voor de behandeling van uw zoon Robert.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat louter het behoren tot de Roma-minderheid niet kan leiden tot het toekennen van het vluchtelingenstatuut.

Aangezien betreffende de door u aangehaalde problemen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen enerzijds en tussen uw verklaringen en die van uw vrouw anderzijds, ontbreekt het uw asielrelaas aan geloofwaardigheid. Zo verklaart u voor het Commissariaat-generaal (verslag, p. 4) na uw drie dagen durende opsluiting in 1998 in het politiebureau van Kosice, tijdens dewelke u geslagen werd, geen politie of dokter te hebben bezocht. U zei dat u zich met een zalf, die u van een oude vrouw gekregen had, geholpen had. Uw vrouw verklaart daarentegen dat u zodanig gewond was, dat u, meteen na uw aankomst bij uw schoonouders, samen met haar een dokter raadpleegde (verslag CGVS, p. 6). Uw vrouw voegt daaraan toe dat u bij die arts een medisch attest bekam waarop vermeld stond dat u door politieagenten geslagen was. Nog volgens uw vrouw gingen jullie beiden met dat attest naar het politiebureau, waar een agent het attest kapot scheurde en jullie wegstuurde (verslag CGVS, p. 7). Voorts zegt u op het Commissariaat-generaal (verslag, p. 4) dat u na de aanval door skinheads van 9 augustus 2001 net als uw vrouw en drie kinderen één week in het ziekenhuis verbleef. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u echter dat u, net als uw gezinsleden, het ziekenhuis na een medisch onderzoek mocht verlaten en dat u op een latere datum voor verder onderzoek diende terug te gaan (verslag, vraag 42). Ook is het opmerkelijk dat u op het Commissariaat-generaal, gevraagd naar de aanvallen op uw fysieke integriteit tussen uw aankomst in Slovakije in 1998 en 9 augustus 2001, de martelingen niet vermeldt die u, volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verslag, vraag 42), geregeld door politieagenten werden aangedaan. Tenslotte moet worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding hebt gemaakt van de asielaanvragen die u in augustus 1998 in Ierland en in september 2000 in Finland hebt ingediend. Daar de vastgestelde tegenstrijdigheden en lacunes betrekking hebben op de essentie van uw asielmotieven, ondermijnen zij op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u neergelegde documenten, namelijk uw internationaal Slovaaks paspoort, identiteitskaart, huwelijksakte, rijbewijs, geboorteakte van uw dochter Sandra, medisch attest dd. 09/06/1998 en drie ziekenhuisrekeningen voor de behandeling van uw zoon Robert, wijzigden het voorgaande niet daar zij gegevens bevestigen waaraan niet wordt getwijfeld. Ook het medisch attest dd. 09/08/2001 wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Het bewijst enkel dat u die verwondingen had opgelopen maar niet de omstandigheden waarin dit gebeurde aangezien dit

niet tot de bevoegdheid van de dokter behoort.
(...)”.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel afleidt uit de schending van “art. 63/3 van de Vreemdelingenwet”;

Overwegende dat de termijn van dertig dagen opgenomen in artikel 63/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) om uitspraak te doen in dringend beroep een termijn van orde is en geen vervaltermijn; dat de verzoekende partij niet getuigt van het rechtens vereiste belang om de overschrijding van die termijn in te roepen aangezien zij op het Belgisch grondgebied mag verblijven zolang haar asielaanvraag wordt onderzocht door het Commissariaat-generaal; dat zij intussen bijkomende stukken kan verzamelen, supplementaire informatie kan inwinnen en bewijsstukken kan voegen bij het administratief dossier om haar asielrelaas te staven, zodat zij niet getuigt van het rechtens vereiste belang om in dit verband een niet gepreciseerde vraag aan het Arbitragehof te stellen;

Overwegende dat de termijn om dringend beroep in te stellen bij de Commissaris-generaal zoals bepaald door artikel 63/2, 2/, van de Vreemdelingenwet niets te maken heeft met de termijn van orde, voorzien voor de uitspraak van de Commissaris-generaal;

Overwegende dat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel afleidt uit de schending van “artikel 52, juncto 63/2 en 63/3 van de Vreemdelingenwet”;

Overwegende dat de verzoekende partij zich in dit middel beperkt tot het formuleren van algemene beschouwingen, dit middel bijgevolg niet uitwerkt en niet concreet betreft op de bestreden beslissing;

Overwegende dat het tweede middel onontvankelijk is;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel afleidt uit de schending van de motiveringsverplichting;

Overwegende dat uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat haar motivering praktisch uitsluitend is gebaseerd op een aantal tegenstrijdigheden tussen de verschillende verklaringen van verzoeker en van zijn echtgenote; dat in de bestreden beslissing het asielrelaas van verzoeker niet of nauwelijks wordt getoetst aan de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève

op 28 juli 1951, hoewel het asielrelaas van verzoeker precies, coherent en gedetailleerd is; dat bijgevolg zowel de formele als de materiële motiveringsplicht werd geschonden;

Overwegende dat het derde middel gegrond is;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel afleidt uit de schending van “art. 63 en art. 63/3 van de Vreemdelingenwet”;

Overwegende dat de verzoekende partij dit middel niet uitwerkt en niet betreft op de bestreden beslissing;

Overwegende dat het vierde middel onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 september 2001 tot weigering van verblijf, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.